اثر بخشی درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلا به سرطان

سجاد رویین تن'، شهدخت آزادی'، آرمین محمودی'، مهری حسینی"، رباب صادق ٔ

^اگروه روان شناسی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران، ^آگروه روان شناسی و علـوم تربیتـی، واحـد گچسـاران، دانشـگاه آزاد اســلامی، گچسـاران، ^آکمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران، ["]گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران

تاریخ وصول: ۱۳۹۸/۳/۱۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۳/۱۸

چکیده

زمینه و هدف: یکی از بیماریهای مزمنی که خطر ابتلاء به افسردگی را در شخص افزایش میدهد، ابتلا به انواع سرطانها است. در پژوهشهای متعدد، ابتلاء به سرطانهای مختلف ریسک فاکتور مهمیبرای ایجاد افسردگی بیان شده است. این پژوهش با هدف تعیین و اثر بخشی درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروهدرمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلابه سرطان بود.

روش بررسی: این یک مطالعه نیمه تجربی میباشد که جامعه آماری این تحقیق شامل ۱۰۰ نفر از بیماران سرطانی که در سه ماهه چهارم ۱۲۹۶ و سه ماه اول سال ۱۲۹۷ در بیمارستان شهید بهشتی یاسوج بستری گرفته و دارای پرونده بالینی میباشند و به روش نمونه گیری تصادفی ساده ۳۰ نفر از بیماران انتخاب و به دو گروه ۱۵ نفر آزمایش و کنترل تقسیم شدند. در این مطالعه محدودیتی از نظر نوع سرطان وجود نداشت و معیارهای ورود به مطالعه به این شرح ؛ هوشیار بودن، سن ۱۹ تا ۵۵سال، قطعی بودن تشخیص سرطان با تأیید پزشک متخصص، حداقل گذشت یک مرتبه درمان با مواد شیمی درمانی به عنوان معیارهای ورود به پژوهش در نظر گرفته شد و عدم مشکلات روان شناختی از جمله افسردگی مزمن پیش از شروع بیماری و یا تحت درمان بودن با داروهای روانگردان بود. داده ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل کوواریانس یک متغیره تجزیه و تحلیل شدند.

یافته های: یافته های پژوهش نشان داد درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلا به افسردگی در بیماران مبتلا به سرطان در شهر یاسوج مؤثر است(p<٠/٠٥). اثر بخشی این شیوه بر بهبود افسردگی در بیماران مبتلا به سرطان مشخص شده است.

نتیجه گیری: بنا بر یافته های این مطالعه، درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی سبب کاهش افسردگی در بیماران مبتلا به سرطان می شود و نمایانگر افق های تازه ای در مداخلات بالینی است و می توان از آن به عنوان یک روش مداخله ای مؤثر سود برد.

واژههای کلیدی: امید درمانی گروهی، امید به زندگی، افسردگی، سرطان.

Email: sajadroientan@gmail.com

^{*}نويسنده مسئول: سجاد رويين تن، كروه روانشناسي، واحد ياسوج، دانشگاه آزاد اسلامي، ياسوج، ايران.

مقدمه

سرطان، اصطلاحی که بیش از ۲۰۰ نوع بیماری نئوپلاستیک را دربرمیگیرد، قدمتی دیرینه دارد؛ بهطوری روی زندگی گیاهان نیز شناخته شده است وقوع سرطان از حدود ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح موردتوجه قرارگرفته است امروزه سرطان یکی از مهمترین مشکلات بهداشتی در سراسر جهان محسوب می شود و اگر شیوع آن به همین نحو افزایش یابد، بنا به تخمین سازمان ملل از هر ۵ نفر ۱ نفر حتما به یکی از اَشکال سرطان مبتلا می شود. آمار مبتلایان به سرطان در ایران نیز از همین قاعده پیروی میکند(۱).

علی رغم پیشر فتهای قابل ملاحظه در علم پزشکی، سرطان همچنان به عنوان یکی از بیماری های قرن حاضر و دومین علت مرگومیر در آمریکا و سومین علت مرگ در ایران بعد از بیماری های قلبی و عروقی است. از سویی، پیش بینی می شود که تعداد موارد جدید ابتلا تا سال ۲۰۲۰، سالانه از ۱۰ میلیون به ۱۵ میلیون نفر برسد، در این میان مشکلات روان شناختی بیماران مبتلا به سرطان بر کیفیت زندگی و حتی طول عمر آنان نیز اثر میگذارد (۲).

بیماران مبتلابه انواع سرطان دارای درجات بالایی از اختلالات روانی هستند که دامنه این اختلالات از افسردگی، اضطراب، عدم سازگاری با بیماری و کاهش اعتماد به نفس تا اختلالات احساسی و ترس از عود بیماری و مرگ متفاوت است. افسردگی از شایع ترین اختلالات روان پزشکی می باشد. شیوع آن

در طول عمر در زنان ۲۵-۱۲ درصد و در مردان ۱۲-۵ درصد گزارش شده است (۳). از جمله از بیماریهای مزمنی که خطر ابتلا به افسردگی را در شخص بالا میبرد، انواع سرطانها میباشد بیماران مبتلابه سرطانهای مختلف، عامل خطر مهمی برای ایجاد افسردگی میباشند. بر این اساس ۵۰ درصد از مبتلایان به سرطان ریه، ۳۵ درصد از مبتلایان به سرطانهای دستگاه گوارش و ۳۹ درصد از مبتلایان به سرطان پستان به افسردگی اساسی مبتلا بودهاند (۴).

پژوهشها نشان میدهند که خطر ابتلا به سرطان در کسانی که از اختلالات روانی مانند؛ افسردگی، اختلال دوقطبی و اسکیزوفرنی رنج میبرند، ۲/۲ برابر بیشتر از سایر افراد است. در تحقیق دیگری مشخص شد که مبتلایان به بیماریهای روانی، ۵۰ درصد بیشتر از سایرین به دلیل صدمات مختلف به بخش اورژانس بیمارستانها مراجعه میکنند و بیشتر در بیمارستان بستری میشوند. همچنین خطر مرگ و میر این بیماران در اثر صدمات، ۵/۵ برابر بیشتر از افراد دیگر است(۵). این مطالعه همچنین نشان داد که خطر مرگ زودرس در مبتلایان به بیماریهای روانی خطر مرگ تا ۳ برابر بیشتر از سایر افراد است. درصد کمی از کواد این خطر به دلیل احتمال خودکشی و قتل در میان این افراد است، اما بخش عمده این اختلاف ناشی از ابتلا به سرطان و بیماریهای قلبی۔ عروقی است

بررسی پرتر نشان داد که بیماران دارای خود کارآمدی پایین بهطور معنی داری سطوح بالای درد،

خستگی، علایم سرطان کبد، اضطراب و افسردگی را تجربه میکند(۱)، لذا روانشناسیان در جستجوی درمانهای روانشناختی علاوه بر درمانهای فیزیکی برآمدهاند، به طوری که در چند دهه اخیر روانشناسی مثبتگرا و روانشناسی سلامت، به افزایش شادمانی و سلامت و مطالعه علمی در مورد نقش نیرومندیهای شخصی و سازههای مثبت در ارتقای سلامت، تأکید زیادی داشته است و مضامین اصلی روانشناسی مثبتگرا را شادمانی، امید و خلاقیت تشکیل میدهد از جمله این درمانهای روانشناسی مثبت، بهجای تمرکز که بر مبنای رویکرد روانشناسی مثبت، بهجای تمرکز صرف بر ضعفهای انسان، توانمندیها و قابلیتهای او را موردتوجه قرار میدهد(۷).

امید به عنوان یک استراتژی کنار آمدن در حوزههای مختلف؛ تحصیلی، ورزشی، سلامت روان، شغل و کار ایجاد شده است و از بین سازههای مثبت مثل خوشبینی و امید، که در سلامت جسمانی و روانی مؤثر می باشند، سازه امید توجه فزآیندهای را به خود اختصاص داده است(۸). امید درمانی از نظریه امید آشینای در و اندیشهای برگرفته شده از درمان شناختی رفتاری درمان راهحل مدار و درمان داستانی یا روایتی مشتق می شود(۹) و بر این هدف استوار است که به درمان جویان کمک کند تا اهداف را فرمول بندی کرده و گذرگاههای متعددی برای رسیدن فرمول بندی کرده و گذرگاههای متعددی برای رسیدن به آنها بسازند، خود را برای دنبال کردن اهداف برا برانگیزانند و موانع را به صورت چالشهایی برای غلبه از نو چارچوببندی کنند(۱۰). تفکر امیدوارانه و

سرطان به دو طریق به هم مربوط می شوند. اول این که افراد امیدوار بیشتر بر مشکل متمرکز شده و در حل آن فعالانه تر عمل می کنند. آنها احتمال بیشتری دارد که رفتارهای غربالگری سرطان مانند ماموگرافی یا تست پستان به وسیله خودشان را انجام دهند به علاوه، افرادی که امیدوارانه می اندیشند، در مواجهه با تشخیص و درمان سرطان پریشانی کمتر و تطابق بیشتری از خودشان نشان می دهند (۱۱).

در مراحل درمان نیز افراد امیدوار در تحمل درمانهای طولانی و دردناک و عوارض شیمیدرمانی یا پرتودرمانی از خود مقاومت بیشتری نشان میدهند و احتمال بیشتری دارد که درمان را پی گیری کنند. این بیماران با نشانههایی که از درمان ناشی میشود، مثل از دست دادن موها، اضافه وزن، خستگی، حالت تهوع و استفراغ بهتر کنار آمده و در صورت عود مجدد سرطان نیز احتمال بیشتری دارد که در پی درمانهای اضافی لازم برآیند(۱۲). در مرحله بهبود نیز افراد امیدوارتر افکار مثبتتری راجع به زندگیشان دارند و گرایش بیشتری به شناسایی جنبههای مثبت موقعیتهای تروماتیک از خودشان نشان میدهند(۱۳).

مهم است، بااین حال مداخلات روان شناختی هدفمند برای مبتلایان به سرطان با هدف کاهش اجتناب و افزایش پذیرش، اندک بوده است. مرور پژوهشها نشان میدهد که اکثر مداخلات بر تنآرامی و تکنیکهای کاهش اضطراب، حل مسئله، آموزش روان شناختی، شناخت درمانی و مداخلات رفتاری منظم و هیپنوتیزم

تمرکز دارند. درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بیشتر بر پذیرش تمرکز دارد. آمادگی برای تجربه احساسات ناخوشایند و اجتناب نکردن از آنها فرآیندی کلیدی در اکت است، اکت از طریق شش فرآیند مرکزی پذیرش، گسلش، خود به عنوان زمینه، ارتباط با زمان حال، ارزشها و عمل متعهدانه، منجر به انعطاف پذیری روانشناختی میشوند(۱۴). درمان پذیرش و تعهد شکلی از تجزیه و تحلیل رفتار بالینی است که در روان درمانی مورد استفاده قرار میگیرد(۱۵) و یک روش درمانی که تمرکز حواس متمرکز شدن بر یک روش خاص: بر روی هدف، در لحظهی حال، قضاوت غیر منصفانه و پذیرش (گشودگی، تمایل به حفظ ارتباط) و مهارتهایی برای پاسخ به تجارب غیرقابل کنترل و در نتیجه متعهد شدن به ارزشهای شخصی را می آموزد. برای کمتر کردن نگرانی ها همراه با از بین بردن افکار ناخواسته، هیجانها و احساسات اغلب به عنوان نشانههای اختلال روانی دیده می شود و نگرانی زیاد همراه با انعطافپذیری روان شناختی توانایی برای تغییر رفتار بسته به این که چگونه این رفتار برای زندگی بیمار در طولانی مدت مفید و قابل درک است(١٦)، بر این اساس محقق به دنبال میزان اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلا به سرطان در شهر یاسوج است.

روش بررسی

مطالعه حاضر از نوع نیمه تجربی میباشد که جامعه آماری این تحقیق شامل ۱۰۰ نفر از بیماران

سرطانی که در سه ماهه چهارم ۱۳۹٦ و ســه مــاه اول سال ۱۳۹۷ در بیمارستان شهید بهشتی یاسوج بستری شده و دارای پرونده بالینی میباشند و به روش نمونهگیری تصادفی ساده ۳۰ نفر از بیماران انتخاب و به دو گروه ۱۵ نفر آزمایش و کنترل تقسیم شدند. در این مطالعه محدودیتی از نظر نوع سرطان وجود نداشت و معیارهای ورود به مطالعه به این شرح بوده است: هوشیار بودن، سن ۱۹ تـا ۵۰ سال، قطعی بودن تشخیص سرطان با تأیید پزشک متخصص، حداقل گذشت یک مرتبه درمان با مواد شیمی درمانی به عنوان معیارهای ورود پژوهش و عدم مشکلات روان شناختی از جمله افسردگی منزمن پیش از شروع بیماری و یا تحت درمان بودن با داروهای روانگردان در مقابل، ناتوانی در درک و ناشنوایی، غیبت کردن در پروتکل درمانی، سن کمتر از ۱۹ و بالاتر از ۵۰ سال به عنوان معیارهای خروج از مطالعه در نظر گرفته شد.

پرسشنامه افسردگی بک؛ این مقیاس ۲۱ ماده دارد که پاسخ دهنده شدت افسردگی خود را با انتخاب یکی از چهار گزینه؛ ۱، ۲، ۳ و ۴ مشخص میشود و محدوده نمره کل هر فرد بین صفر تا ۶۳ میباشد قضاوت بالینی بر اساس نقطه برش این مقیاس میباشد، نمرات صفر تا ۱۳، افسردگی جزیبی یا عدم افسردگی با ۱۳ افسردگی خفیف، ۲۰ تا ۲۸ افسردگی شدید را نشان افسردگی متوسط و ۲۹ تا ۶۳ افسردگی شدید را نشان میدهد.

با علم به پیشینه این ابزار، نمره ۱۷ برای تفکیک افراد مبتلا و غیر مبتلا به افسردگی، که با

ارزشیابی روان پزشکی نیز همخوانی داشت، به عنوان نمره آستانه تعیین و به کار گرفته شد(الیور و مورفی). روایی سازه این آزمون در جمعیت غیر ایرانی ۶۶/۰ضریب آلفای کرونباخ آن ۲۸/۰، ضریب همبستگی میان دو نیمه آن ۲۸/۰ و ضریب بازآزمایی آن با فاصله دو هفته ۴۴/۰ و ضریب همبستگی آن با ویرایش اول این مقیاس ۴۳/۰ گزارش شده است(الیور و مورفی). در مطالعه دیگری ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۲۸/۰ و ضریب آن با فاصله دو هفته ۳۷/۰ و ضریب بازآزمایی آن با فاصله دو دیگری ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۲۸/۰ گزارش شده است(چیکوتا). در مطالعه دیگری ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۲۹/۰ برآورد شده است(چیکوتا). همچنین با اجرای این پرسشنامه بر روی یک گروه ۲۲۵ نفری از دانشجویان ایرانی، ضریب آلفای کرونباخ را ۲۸/۰ و ضریب بازآزمایی با ضریب آلفای کرونباخ را ۲۸/۰ و ضریب بازآزمایی با فاصله دو هفته ۲۷/۰ به دست آمد.

مواد آموزشی؛ جلسه اول: به طور کلی در جلسه اول ساختار جلسه ها و اهداف برنامه آموزشی معرفی شده، برقراری رابطه درمانی(با استفاده از استعاره دو کوه) ـ آشنا نمودن افراد با مصوضوع پژوهش و قوانین گروه، تبیین سرطان، علایم و نشانه ها، نمایش دارویی و غیر دارویی، ارزیابی میزان تمایل فرد برای تغییر، ارزیابی انتظارات افراد از درمان و امید بر اساس نظریه اسنایدر تعریف شد.

جلسه دوم: مروری بر صحبتهای جلسه اول، تبیین چگونگی رشد امید و ضرورت وجود آن و تأثیر آن بر بهزیستی، هدف اصلی این جلسه ایجاد درماندگی خلاق میباشد یعنی مراجع در نهایت به این

بینش برسد که تاکنون هر نوع تلاشی که برای حل مشکلش انجام داده بی فایده بوده و از این پس به جای سرزنش خودش شیوههای جدیدی را به کار بگیرد تا موقعیت را تغییر دهد، با استفاده از تمثیل انسان در چاه، مسابقه طنابکشی با هیولا و ببر گرسنه به مراجعه می آموزیم که اجتناب یا هر شیوه کنترل دیگر، فقط اهمیت و نقش آن چه او از آن اجتناب می کند را تقویت می کند. دریافت بازخورد و ارایه تکلیف، ضمن این که در این دو جلسه سعی شد تا رابطه درمانی لازم با هریک از مراجعان برقرار شود و فرآیندها و پویاییهای گروه مورد توجه قرار گیرد.

جلسه سوم: هدف اصلی در این جلسه از هر یک از مراجعان خواسته شد تا داستان زندگی خود را به زبان خود برای گروه تعریف کند و همچنین آموزش و تفهیم این موضوع هست که کنترل خود مسئله است نه راه حل، تبیین این که وقایع درونی را نمی توان مانند وقایع بیرونی کنترل کرد و آموزش تشخیص کنترل وقایع شخصی مثل افکار و خاطرات و تشخیص کنترل وقایع شخصی مثل افکار و خاطرات بردن به بیه ودگی آنها، پذیرش وقایع شخصی دردناک بدون کشمکش با آنها و عدم کنترل آنها با نخورد و ارایه تکلیف.

جلسه چهارم: هدف اصلی در این جلسه داستانها بر اساس سه مؤلفه اصلی نظریه امید اسنایدر یعنی؛ هدف، عامل و گذرگاهها تبیین شده و مجدداً قالببندی شدند. ضمن این که سعی شد تا

مواردی از امید در زندگی هر یک از اعضا شناسایی عامل و شده و موفقیتهای گذشته به منظور شناسایی عامل و گذرگاهها مورد توجه قرار گیرد. همچنین آموزش تمایل جایگزینی بهتر برای کنترل است. آموزش پذیرش تمام رویدادهای درونی و توضیح در مورد اجتناب از تجارب دردناک و آگاهی از پیامدهای اجتناب با استفاده از تمثیل مهمان ناخوانده و گیر کردن پای گربه در کلاف. تغییر مفاهیم زبان با استفاده از تمثیل شیر، شیر، شیر)، آموزش تن آرامی، دریافت بازخورد و ارایه تکلیف.

جلسه پنجم، در این جلسه از اعضا خواسته شد تا لیستی از اتفاقات جاری و ابعاد مهم زندگی خود فراهم کرده و میزان اهمیت هر یک از آنها را مشخص کنند و همچنین بیان مفهوم گسلش شناختی با استفاده از تمثیلهای اتوبوس و رژه رفتن سربازان که هدف نهایی ایجاد فاصلهای بین مراجع و افکار، احساسات، خاطرات و احساسات بدنیاش هست و در نهایت مراجع واکنشهای درونی را در یک سطح مشاهده گر میبیند و با آنها آمیخته نمیشود؛ مثال متوجه شدم که دارم مضطرب میشوم.

جلسه ششم، ویژگیهای اهداف مناسب بر اساس نظریه اسنایدر مطرح شد و سپس افراد برای تعیین اهداف در هر یک از حیطههای زندگی ترغیب شدند و همچنین توضیح مفاهیم نقش و زمینه، مشاهده خویشتن به عنوان یک بستر و برقراری تماس با خود با استفاده از تمثیل شطرنج و استعاره خانه با مبلمان، آگاهی از دریافتهای حسی مختلف و جدایی

از حس هایی که جزء محتوای ذهنی هستند. در این تمرینات، شرکتکنندگان آموزش می بینند تا بر فعالیتهای خود(نظیر تنفس، پیاده روی) تمرکز کنند و در هرلحظه از احوال خودآگاه باشیند و زمانی که هیجانات، حسها و شناختها پردازش می شوند، بدون قضاوت مورد مشاهده قرار گیرند. زمانی که شرکتکنندگان در می یابند که ذهن در درون افکار، خاطرات یا خیال پردازی ها سرگردان شده، در صورت امکان و بدون توجه به محتوا و ماهیئت آنها توجه خود را به زمان حال بازمی گردانند، بنابراین شرکتکنندگان آموزش می بینند تا به افکار و احساسات آنها توجه کنند، ولی به محتوای آن نهساند، دریافت بازخورد و ارایه تکلیف.

جلسه هفتم، ویژگیهای گذرگاههای مناسب مطرح شده و از آنها خواسته شد تا برای رسیدن به اهداف تعیین شده، راهکارهای مناسبی بیابند، سپس به آنها آموزش داده شد تا گذرگاهها را به مجموعهای از گامهای کوچک بشکنند و گذرگاههای جانشین تعیین کنند. همچنین توضیح مفهوم ارزش ها و بیان تفاوت بین ارزشهای مراجع، ایجاد انگیزه برای تغییر و توانمند ارزشهای مراجع، ایجاد انگیزه برای تغییر و توانمند کردن مراجع برای زندگی بهتر و کمک به مراجع تا بر زندگی کردن به شیوه مؤثر متمرکز شود، در حقیقت در این جلسه بین ارزش به عنوان احساس و ارزش به عنوان احساس و ارزش به عنوان یک عمل تمایز قایل میشویم، اجرای تمرینهایی برای شناسایی ارزشهای مراجع مثل

تمرین تشییع جنازه خود و ارایه فرم درجه بندی سنجش ارزشها، دریافت بازخورد و ارایه تکلیف.

جلسه هششم، راهکارهایی برای ایجاد و حفظ عامل مطرح شد، از جمله این که از افراد خواسته شد تا به تمرین ذهنی آنچه که باید برای رسیدن به اهداف انجام داد، بیردازند و به آنها آموزش داده شد تا خود یک امید درمانگر باشند و تفکر امیدوارانه را به صورت روزمره به کار ببرند، به طوری که خودشان بتوانند اهداف و موانع را تعيين كنند، عامل لازم را برای دستیابی به آنها را در خود ایجاد و حفظ کنند و گــذرگاه هـای لازم را تشــخیص دهنــد و در نهایـت آموزش تعهد به عمل، شناسایی طرحهای رفتاری مطابق با ارزشها و ایجاد تعهد برای عمل به آنها يعنى مراجع بين تمايل و خواستنتم تميز قايل شود. با استفاده از تمثیلگدای دم در این کار بهطور تجربی انجام می شود و در نهایت مراجع به این نتیجه برسد که خودداری کردن از تمایل آرامش ذهن را افزایش نخواهد داد، مرور تكاليف و جمعبندى جلسهها به همراه مراجع، اجرای پسآزمون.

دادههای جمعآوری شده با استفاده از نرمافزار SPSS و آزمونهای آماری آنالیز از روش آماری تحلیل کوواریانس یک متغیره و تجزیه و تحلیل شدند.

يافتهها

فرضیههای این آزمون به وسیله آزمون همگنی شیب رگرسیون و خطی بودن آزمون لوین مورد بررسی قرار گرفت. جدول ۱ نشان میدهد که تعامل گروه با پیش آزمون به لحاظ آماری معنیدار

نمی باشد (۵-۰/۰۰)، بنابر این از مفروضه همگنی شیب رگرسیون تخطی نشده است.

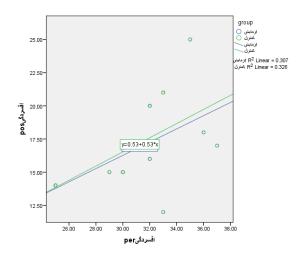
همانطور که در نمودار ۱ نشان داده شده است رابطه خطی بین پیشآزمون افسردگی و پسآزمون افسردگی وجود دارد و از مفروضه خطی بودن تخطی نشده است. برای بررسی پیشفرض همگنی واریانس افسردگی در گروههای مورد پژوهش نیز از آزمون لوین استفاده شد نتایج آزمون لوین در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲ بیانگر این است که مقدار سطح معنیداری بزرگتر از ۰/۰ مرا است نشان میدهد که از مفروضه برابری واریانس تخطی نشده است و نشان دهنده برقرار بودن این مفروضه در این مقیاس است. با توجه به نرمال بودن متغیرهای پژوهش، همگنی شیب رگرسیون و یکسانی واریانس، مفروضههای آزمون تحلیل کووارانس یک متغیری رعایت شده است و میتوان از این آزمون برای تحلیل دادهها استفاده کرد که نتایج آن در جدول ۱۳رایه شده است.

همانطور که در جدول ۴ نشان داده شده است، بین میانگین نمرات افسردگی بر حسب عضویت گروهی(گروه آزمایشی و گروه کنترل) در مرحله پس آزمون تفاوت معنیداری وجود دارد(۲۱/۹۵=۱۹۷۸) بنابر این درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش و تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلا بسه سرطان در شهر یاسوج مؤثر است میزان این تأثیر در مرحله پس آزمون ۸۸ درصد بوده است.

جدول ۱: آزمون همگنی شیب رگرسیون برای افسردگی

سطح معنیداری	F	میانگین مجذورات	df	مجموع مجذورات	منابع
•/••٢	17/-77	1.4/414	١	١٠٨/٨١٨	پیش آزمون افسردگی
٠/٩٠٨	370\	./١٢٣	١	٠/١٣٣	تعامل گروه و پیش آزمون
_	-	٩/٠٤٤	77	780/187	خطا
_	-	_	٣٠	۸۹۸۱	کل

نمودار ۱: رابطه خطی بین پیش آزمون و پس آزمون افسردگی

جدول۳: آزمون لوین برای بررسی همگنی واریانس برای پس آزمون افسردگی

سطح معنیداری	df_2	df_1	F
٠/٨٧٤	۲۸	١	/•٢٦

جدول ۴: نتایج تحلیل کوواریانس جهت بررسی تأثیر عضویت گروهی بر میزان نمرات افسردگی

توان آماری	مجذور اتا	سطح معنی داری	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منابع تغييرات
٠/٩٢٦	۲۱۳/٠	•/••1	17/890	۱٠٨/٨٧٣	١	۱٠٨/٨٧٣	پیش آزمون
·/· oA	٠/٨٩	•/•• ١	१९०/१४	٠/٦٧٠	١	·/٦V·	عضویت گروه <i>ی</i>
_	_	_	_	۸/۷۱۳	77	TT0/TZ.	خطا
-	-	-	-	-	٣٠	۸۹۸۱	کل

ىحث

سرطان یکی از مهم ترین مشکلات بهداشتی در سراسر جهان محسوب می شود و اگر شیوع آن به همین نحو افزایش یابد، بنا به تخمین سازمان ملل از هر ۵ نفر ۱ نفر حتماً به یکی از آشکال سرطان مبتلا می شود. آمار مبتلایان به سرطان در ایران نیز از همین قاعده پیروی میکند(۱).لذا هدف از این پژوهش تعیین و اثربخشی درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروهدرمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلابه سرطان بود.

نتایج حاصل از تحلیل آماری کوواریانس یک متغیره این پژوهش نشان داد که درمان ترکیبی مبتنی بر پذیرش، تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در کاهش افسردگی در بیماران مبتلابه سرطان در شهر یاسوج مؤثر است(p<٠/٠٥). این یافته با نتایج شرنک، استنگلی لین، اسلید(۱۷)برقی ایرانی و همکاران(۱۸)، ستوده اصل و همکاران(۱۹)، شروین و همکاران(۲۰) همسو است، در تبیین معنی داری این فرضیه باید گفت آموزش مبتنی بر پذیرش و تعهد و گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی موجب بهبود قابل ملاحظه در سلامت روانی و کاهش افسردگی میشود. همچنین سودمندی آنها بهعنوان یک روش مداخلهای برای طیف وسیعی از اختلالات روانی مزمن نشان داده شده است، به کارگیری این روشها به علت سازوکار نهفته در آن مانند؛ پذیرش، افزایش آگاهی، حساسیتزدایی، حضور در لحظه، مشاهدهگری بدون قضاوت، رویارویی و رهاسازی

در تلفیق با فنون رفتار درمانی شناختی سنتی میتواند ضمن کاهش علایم بیماری سرطان، اثربخشی را افزایش دهد. بنابراین آموزش مبتنی بر پذیرش و تعهد و گروهدرمانی مبتنی بر رویکرد امید درمانی در بیماران سرطانی مانند شناخت درمانی سنتی، هدف آموزش تفکر مراقبت ذهنی، تغییر محتوای افکار نیست؛ بلکه هدف ایجاد یک نگرش یا رابطه متفاوت با افکار، احساسات و عواطف که شامل حفظ توجه کامل و لحظه به لحظه و نیز داشتن نگرش همراه با پذیرش و به دور از قضاوت است.

از محدودیتهای این پژوهش می توان به استفاده از نمونه در هدفمند اشاره کرد. همچنین با توجه به این که جامعه آماری پژوهش حاضر، بیماران سرطانی بین ۵۵ ـ ۱۹ سال اهل شهر یاسوج بودند، نتایج به دست آمده از قابلیت تعمیم کافی برخوردار نیست. انجام پژوهش در جامعه پژوهشی معرفتر میتواند تعمیم پذیری بیشتری به دنبال داشته باشد. با توجه به این که در فرآیند جلسه ها پیگیری جهت حصول اطمینان از اثرات درازمدت این شیوه مداخلهای به کار گرفته نشد، پیشنهاد می شود پژوهش حاضر در جامعه غیر از بیمارستان و همچنین در سایر شهرهای کشور انجام شود و شباهتها و تفاوتهای نتایج آن پژوهش با نتایج تحقیق حاضر مورد بررسی قرار گیرد. همچنین پیشنهاد میشود در طرحهای بعدی از فرآیند جلسه پیگیری جهت حصول اطمینان از اثرات درازمدت این شیوه مداخلهای استفاده شود.

نتيجهگيري

گرفته، یا قادر به انجام آن نبودند.

با توجه به رفتارهای مقابلهای غیر انطباقی بیماران افسرده، که شامل اجتناب از فعالیتها و تماس اجتماعی میباشد، این بیماران به منظور فراهم ساختن زمان بیشتر برای نشخوار فکری یا برای افزایش آرامش خود، فعالیت های خود را کاهش می دهند، چون به غلط معتقدند که نشخوار فکری، فرصت ارزشمندی برای بهبودی آنها فراهم میسازد. بنابراین بیمارانی که تحت درمان فراشناختی قرار می گیرند، در نتیجه انجام تکنیکها و تکالیف این درمان، زمان زیادی برای غرق شدن در افكار و خاطرات منفى و نشخوارهاى فكرى منفى نخواهند داشت. اين موضوع باعث مىشود بر جنبه های دیگر زندگی خود توجه بیشتری کنند و روابط اجتماعی خود را گسترش دهند و این امر موجب احساس انرژی بیشتر و مثبت اندیشی و امید به زندگی در آنها میشود. در چنین شرایطی قادر به انجام فعالیت هایی می شوند که قبلاً آن ها را نادیده

تقدير و تشكر

ایسن مقالسه برگرفته از پایاننامه دوره کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی با کد ۲۰۰۱۹۲۱۶۱۲۰۲۰۰۶ از دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج میباشد و با حمایت معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج اجرا شده است، از مدیریت محترم بیمارستان شهید بهشتی و همچنین

افرادی که کمک کردند تا این پژوهش انجام شود، کمال تشکر و قدردانی به عمل می آید.

REFERENCES

- 1.Bajari HE. The effectiveness of therapeutic therapy based on the hope therapy approach on increasing the life expectancy of women with breast cancer. Educational Studies and Psychology 2009; 1: 172-84.
- 2.Pullmann H, Allik J. The rosenberg self-esteem scale: its dimensionality stability and personality correlates in estonian. Pers Indiv Differ 2000; 28: 701-15.
- 3.Lampic C, Thurfjell E, Bergh J, Sjoden PO. Short and long-term anxiety and depression in women recalled after breast cancer screening. Eur J Cancer 2001; 37(4): 463-9.
- 4.Nordin K, Berglund G, Glimelius B, Sjoden PO. Predicting anxiety and depression among cancer patients: a clinical model. Eur J Cancer 2001; 37(3): 376-84.
- 5.Mardani H, Coral ST, Ebrahimi M. The effect of psychological training program on stress and depression in patients with cancer. Journal of Fasa University of Medical Sciences 2011; 1(1): 53-8.
- 6.Porter LS. Perceptions of patients' self-efficacy for managing pain and lung cancer symptoms: correspondence between patients and family caregivers. Pain 2012; 98: 169–70.
- 7. Qaderi Z, Welfare, J, Panq GA. The effectiveness of group therapy on increasing the hope of patients with esophageal cancer and pancreatic cancer, Methods and Psychological Models 2011; 4: 110-18.
- 8.Palmen JL, Fish MJ. Association between symptom distress and survival in outpatients seen in apalliative care. J Pain Symptom Manage 2015; 29(6): 565-71.
- 9.Snyder CR, Harris C, Irving LM. The will and the ways: development and ualidation of an individual differences measure of hope. Journal of Personality and Social Psychology 1991; 60: 570.
- 10.Rasouli M, Bahramian J, Zahrakar K. The Impact of group therapeutic hope on quality of life in multiple sclerosis patients. Psychiatric Nursing 2015; 1(4), 169–70.
- 11.Snyder CR, Cheavens J, Michael ST. Hoping. In C.R. 1^{Sn} ed. Coping: The psychology of what works. New York: Couns Psychol.1989; 98: \49–78.
- 12.Roditi D, Robinson ME. The role of psychological interventions in the management of patients with chronic pain. Psychol Res Behav Manage 2011; 4: 41-9.
- 13. Maudid Ghadali T, Ghorban Shiroodi SH. The effectiveness of group therapy on depression, loneliness, and self-esteem among female students. Quarterly Mental Health 2016; 3(2): 65-75.
- 14.Mohabat B, Sahar A, Mohammad E, Maleki F, Moradi M. The effectiveness of group psychotherapy based on acceptance and commitment on the quality of life of women with breast cancer. Journal of Beheshti University of Medical Sciences 2014; 34: 17-26.
- 15.Hayes SC, Levin ME, Plumb-Vilardaga J, Villatte JL, Pistorello J. Acceptance and commitment therapy and contextual behavioral science: examining the progress of a distinctive model of behavioral and cogni- tive therapy. Behavior Therapy 2013; 44: 180-96.
- 16. Angiola JE, Bowen AM. Quality of life in advanced cancer an acceptance and commitment therapy view. Couns Psychol 2013; 41(2): 313–35.
- 17. Sherlock S. Self efficacy adolescence risk taking behavior and health. In: Self-Efficacy Beliefs of Adolescents. Journal of Clinical Psychology 2011; 4: 41-9.
- 18.Iranian E. The effectiveness of acceptance and commitment (act) therapy on psychological capital in patients with esophageal cancer. Journal of Health Psychology 2016; 14: 114-25.
- 19. Sotoodeh E. Comparison of two methods of therapeutic therapy and hope therapy on the quality of life dimensions in patients with essential hypertension. Journal of Clinical Psychology 2010; 1: 27-34.
- 20. Sharma V, Sood A, Ioprinzi C, Prasad K. Stress Management and Resilience Training (SMART) program to decrease stress and enhance resilience among breast cancer survivors: a randomized trial. BMC Complement Altern Med 2011; 12(Suppl 1): 211.

The Effectiveness of Acceptance, Commitment, and Group Therapy Based on Hope Therapy Approach to Depression in Cancer Patients

Roientan S^{1*}, Azadi SH², Mahmoodi A¹, Hosseini M³, Sadegh R⁴

¹Department of Psychology, Yasuj Branch, Islamic Azad University, Yasuj, Iran, ² Department of Psychology and Educational Sciences, Gachsaran Branch, Islamic Azad University, Gachsaran, ³Student Research Committee, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran, ⁴Department of Nursing, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

Received: 17 Oct 2018 Accepted: 08 June 2019

Abstract

Background & aim: One of the chronic diseases that increases the risk of depression in a person is the development of various cancers. Numerous studies have shown that risk of various cancers is an important risk factor for depression. The purpose of this study was to determine and evaluate the efficacy of combination therapy based on acceptance, commitment and group therapy based on hope therapy in reducing depression in cancer patients.

Methods: This is a semi experimental study wich statistical population of this study consisted of 100 cancer patients admitted to Yasuj Shahid Beheshti Hospital late in the year, up to the beginning of the year, with a clinical record. At the center of the study, 30 patients were divided into two groups (15) of experiment and control. There were no restrictions on the type of cancer in this study, and the inclusion criteria were: alertness, physician, at least one-time treatment with chemotherapy, and no psychological problems from Chronic depression included before the onset of the disease or under the treatment of psychotropic drugs. Data were analyzed using one-way analysis of covariance(ANCOVA).

Results: Findings showed that combination therapy based on acceptance and commitment and group therapy based on Hope Therapy approach to reduce depression in cancer patients in Yasuj city had a p<0.05. The effectiveness of this method of treatment for depression in patients with cancer have been identified.

Conclusion: The findings of this study suggest that combination therapy based on acceptance and commitment and group therapy based on hope therapy can reduce depression in cancer patients and represent new horizons in clinical interventions and can be used as an effective intervention method.

Keywords: Hope Group Therapy, Life Expectancy, Depression, Cancer

*Corresponding author: Roientan S, Department of Psychology, Yasuj Branch, Islamic Azad University, Yasuj, Iran

Email: sajadroientan@gmail.com

Please cite this article as follows:

Roientan S, Azadi SH, Mahmoodi A, Hosseini m, Sadegh R. The Effectiveness of Acceptance, Commitment, and Group Therapy Based on Hope Therapy Approach to Depression in Cancer Patients. Armaghane-danesh 2020; 24(5): 841-852